

ת"פ 3877/08/21 - מדינת ישראל נגד רונן אבו שדיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 דצמבר 2022

ת"פ 3877-08-21 מדינת ישראל נ' אבו שדיד

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

מדינת ישראל

המאשימה:

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

רונן אבו שדיד

ע"י ב"כ עוה"ד סאמר עלי

גזר דין

1. הנאשם שלפניי הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת הצתה - עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשם. בעקבות הסדר הטיעון, וטרם החל שלב שמיעת הראיות, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן.

כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.7.2021, בשעה 03:40 או בסמוך לכך, הנאשם הגיע לחצר בניין המועצה בסאג'ור (להלן: "**הבניין**"), כשהוא מצויד במיכל אשר בתוכו נוזל דליק, וכן במצית.

3. הנאשם התקרב אל משרד מרכז השיטור הקהילתי שבקומת הכניסה של הבניין (להלן: "**המשרד**" או "**משרד המש"ק**"). הנאשם שפך את הנוזל הדליק לעבר אזור חלון המשרד והקיר החיצוני הסמוך אליו, וכן על רחבת החנייה הסמוכה, כך שיצר שובל נוזל דליק מאזור חלון המשרד ועד לרחבת החנייה. בהמשך, הצית הנאשם את שובל הנוזל הדליק באמצעות מצית. לאחר שהבחין כי האש בוערת, הנאשם נמלט רגלית מהמקום. לאחר שנמלט האש כבתה.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו סימני פיוח על קיר המשרד ועל רחבת החנייה הסמוכה.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי הסדר הטיעון, ובשים לב לחובה שבדין נוכח גילו של הנאשם במועד ביצוע המעשים, נערך תסקיר שירות המבחן על אודות הנאשם.

בתסקיר מיום 22.5.2022, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צויין בתסקיר, כי הנאשם בן 20, רווק, מתגורר בבית אמו בכפר סאג'ור. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים גרושים ושישה ילדים (הנאשם הבן הצעיר). הקשר עם האב מנותק. בשיחה שערך שירות המבחן עם הנאשם, התקשה הנאשם בביטוי עצמי, וחלק מהמידע על אודותיו התקבל מפגישה עם אמו.

5. הנאשם מסר כי את לימודיו התיכוניים הוא למד בבית ספר טכנולוגי (למד מכונאות רכב). חרף זאת, הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא אינו יודע קרוא וכתוב. עם סיום הלימודים, הנאשם עבד תקופה קצרה במפעל. הוא התגייס לצבא, אך בשל קשיי תקשורת והעדר מיומנויות חברתיות, הנאשם התקשה להמשיך בשירות וקיבל פטור. לאחר מכן לא עבד, כשלדבריו התקשה למצוא עבודה נוכח היעדר מקצוע ואי שליטה בשפה העברית.

6. בכל הנוגע לביצוע העבירה מושא עניינו, ציין שירות המבחן כי הנאשם התקשה לקבל אחריות למיחוס לו בכתב האישום המתוקן. הנאשם הכחיש קיומו של סכסוך עם אנשים הקשורים למועצה המקומית, וטען כי את גרסתו מסר במשטרה, ואינו יודע איך התרחשה ההצתה. עוד מסר הנאשם כי הודה בכתב האישום המתוקן במטרה לאפשר לו לצאת למעצר בית.

שירות המבחן התרשם, כי התנהגות הנאשם בעבירה מבטאת קשיים ניכרים בעריכת שיקול דעת אחראי ומווסת. עוד העריך שירות המבחן, כי בבסיס העבירה דפוסים של חוסר שליטה בדחפים, לצד עמדות ותפיסות ערכיות לא בשלות. הנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית כלשהי בתחומי חייו.

7. בהמשך התסקיר, עמד שירות המבחן על גורמי הסיכון לעבריינות וכן על גורמי הסיכוי לשיקום. בפרק ההמלצה, ציין שירות המבחן כי אין הוא רואה בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן אמצעי להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד הנאשם. זאת, בין היתר, מחמת שהנאשם אינו רואה את הבעייתיות שבמעשיו ומתמקד בעיקר במחיר העונשי שעליו יהא לשלם; היצמדותו לעמדה הגנתית קורבנית; חומרת העבירה, וכן קשיי הנאשם לקבל בעלות על התנהגותו.

8. יוער, כי בדיון מיום 2.6.2022 שהתקיים לאחר שהוגש התסקיר דלעיל, שב הנאשם והודה בכל עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגדו. לדבריו, לא הבין הוא "את התהליך ששלחו אותי אליו". הסנגור עתר לשלוח את הנאשם לתסקיר משלים, ובין היתר טען, כי לנאשם קשיי הבנה. המאשימה הסכימה לשליחת הנאשם בשנית לקבלת תסקיר, וזאת בין היתר, נוכח העובדה כי התסקיר מבוסס על הכחשת

הנאשם, ומחמת שקיימת חובת תסקיר. בהתאם, הוריתי על שליחת הנאשם לקבלת תסקיר משלים.

9. בתסקיר מיום 9.8.2022, ציין שירות המבחן כי הפעם קיבל הנאשם אחריות ומסר שהוא האחראי היחיד להצתה. לדבריו, פעל מרצון להרשים ולהציג עמדה כוחנית וגברית. הנאשם שב והכחיש קיום סכסוך כלשהו הקשור למועצה המקומית, ולדבריו הרקע להצתה אינו ברור לו. הנאשם התמקד בהשלכות מעשיו על עתידו האישי.

10. שירות המבחן העריך, כי התפתחות הנאשם בצל חסכים רגשיים וחומריים יכול ופגעה בדימויו ובהערכתו העצמית. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מוצף כיום רגשית, מציג עמדה קורבנית, מבטא קושי לבדיקה עצמית אותנטית, וכי התייחסותו לכתב האישום המתוקן מגמתית וללא חיבור לחומרת ולמשמעות מעשיו. הנאשם התקשה לגלות הבנה או רצון אותנטי בנוגע לאפשרות השתלבותו בהליך טיפולי. נוכח דברים אלו ועוד, ובשים לב לחומרת העבירה, לא ראה שירות המבחן לבוא בהמלצה לחלופה עונשית שיקומית במסגרת שירות המבחן ובקהילה, כאמצעי העשוי להפחית את הסיכון להישנות מעורבות חוזרת בפלילים מצד הנאשם בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

11. לאחר שהוגש התסקיר המשלים, התקיים לפניי דיון אשר יוחד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, במסגרתו הגיש כל אחד מן הצדדים גם טיעון בכתב.

המאשימה טענה, כי בענייננו נפגעו, פגיעה קשה, הערכים החברתיים של שלום הציבור ורכושו, שכן מדובר בעבירות כנגד רכוש שסופן עלול להסתיים גם בפגיעה בגוף. עוד עמדה המאשימה על החומרה שבעבירת ההצתה והסכנה הבלתי נשלטת הנשקפת מביצועה. החומרה, כך על פי המאשימה, משמעותית במיוחד שעה שהמטרה הייתה לפגוע בנכס של הרשות המקומית ושל זרוע אכיפת החוק. בהינתן התנהגות אלימה כלפי רשות ציבורית נפגע גם ערך שלטון החוק.

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמדה המאשימה על החומרה הבולטת במעשים, אשר כללו מחשבה ותכנון מוקדם - הצטיידות בנוזל דליק ובמצית, הגעה לבניין המועצה בשעת לילה מאוחרת והימלטות מהמקום לאחר שהאש בערה. עוד עמדה המאשימה על הנזק שנגרם, וכן על הנזק הרב שעלול היה להיגרם כתוצאה מההצתה. המאשימה אף ציינה כי חלקו של הנאשם מוחלט, לא הייתה לו כל סיבה לבצע את העבירה, והוא יכול היה להבין את הפסול שבמעשיו ולהימנע מביצועם. בנוסף, המאשימה הפנתה למספר פסקי דין על מנת ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת.

12. המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל; עמדה על האמור בתסקיר; על גילו ועברו הפלילי הנקי של הנאשם, ועתרה כי יושת עליו עונש במחצית התחתונה של

המתחם המוצע על ידה, לצד מאסר משמעותי על תנאי ופיצוי למועצה המקומית.

13. לעומת המאשימה, טען בא כוחו של הנאשם כי המעשים אינם בחומרה רבה של עבירת ההצתה הטיפוסית, שכן מדובר בהצתה של רחבת חניה ונזק של פיח על קיר המשרד, כך שלא מדובר בהצתה בה התכוון הנאשם לבצע שריפה גדולה בתוך בניין. ההצתה אף לא כוונה נגד אדם כלשהו. העבירה לא בוצעה לאחר תכנון על רקע פלילי טיפוסי, אלא מחמת רצון הנאשם "להרשים", ומדובר במעשה חובבני ללא תחכום פלילי. לא הוכח קיומו של סכסוך שעמד ברקע ביצוע ההצתה.

14. הסנגור הפנה גם הוא לתסקיר, וכן טען כי הנאשם חי במסגרת כלכלית קשה ביותר, ובמסגרת שסבלה סכסוכים רבים בין ההורים על רקע גירושין קשים. הדבר, כך על פי הסנגור, "פגע בהתפתחות שלו ולבטח פגע בחינוכו דבר שהביא אותו למצבים נשוא כתב האישום בהעדר סממן אבהי בבית המציב גבולות". נטען כי הנאשם סובל מקשיי הבנה ואמון. הוא אדם סגור, בעל יכולת התבטאות נמוכה ביותר.

הסנגור עמד עוד על גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה - 19 שנים, ועל כי הנאשם הודה בשלב מוקדם של ניהול ההליך, והודאתו כנה.

15. חרף עמדת שירות המבחן, ותוך שהסנגור שטח טענותיו כלפי התנהלות קצינת המבחן, עתר הסנגור כי בית המשפט ייאמץ "עמדה שיקומית ועמדה סלחנית ומרחמת שתוכל להוציא את הנאשם מהמעגל שאליו נכנס". לטענתו, שליחת הנאשם אל מאחורי סורג ובריאח תחמיר את מצבו.

הסנגור הפנה גם הוא למספר פסקי דין על מנת ללמד על הענישה הנוהגת, ועתר לקביעת מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר. לבסוף, ביקש הסנגור כי בית המשפט יימנע משליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריאח, וכי תבחן האפשרות לגזור עונש שירות בדרך של עבודות שירות.

דברי הנאשם

16. לקראת חתימת הדיון, אמר הנאשם את דברו, וכפי שנכתב בפרוטוקול: "אני מודה שעשיתי טעות בעניין הזה, אני מודה בטעות שלי ואני מקווה שאתה תעזור לי כב' השופט".

דין והכרעה

17. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם למעשה עבירה שביצע נאשם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

18. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירה שביצע הנאשם, ועל מידת הפגיעה בהם.

מעשי הנאשם פגעו בשורה של ערכים חברתיים מוגנים, ובהם הגנה על שלום הציבור, על תחושת הביטחון האישי השוררת בציבור, וכן על הרכוש. עוד, ומכיוון שההצתה בוצעה במתחם המועצה המקומית ובקיר משרד המש"ק, והגם שהמניע לביצוע המעשה לא הוברר, ניתן לראות בפעולתו של הנאשם כקריאת תיגר אשר גרמה לפגיעה בהגנה על כוחות השיטור והביטחון, וכן על הרשות המקומית.

בצד אלו, ומבלי למעט מחומרת המעשים, יש להביא בחשבון כי מעשה ההצתה בוצע באישון ליל, בשעה אשר סביר להניח כי לא יהא מצוי איש במבנה, ומכל מקום לא צויין בכתב האישום המתוקן כי הבניין היה מאוכלס על ידי מאן דהוא. בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש להביא בחשבון גם את הנזק הפוטנציאלי הרב הגלום בביצוע עבירת הצתה אל מול הנזק שארע בפועל; נזק אשר מתמצה בסימני פיוח על הקיר החיצוני של המשרד, וכן ברחבת החניה הסמוכה לקיר זה. משכך, דומני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים אינה מן הגבוהות.

19. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת ההצתה, ועל כי הנזק העלול להיגרם כתוצאה מביצועה רב הוא, ואינו נתון לשליטת מבצע העבירה. מדיניות הענישה היא להשית עונש מאסר בפועל על מבצע העבירה, ואך לאחרונה הועלה רף הענישה בעבירות הצתה.

ראו ע"פ 4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (17.8.2022) (להלן: "עניין פלוני"):

"מעשה ההצתה יוצר מצב ומקום סיכון שלאדם אין שליטה עליו - אש. רבות נכתב על

המסוכנות שטמונה בעבירת ההצתה ... האש היא אכזרית. היא חמקמקה. היא עוצמתית. הסכנה הטמונה בה היא רבה, ותוצאותיה אין לשער. האש יכולה להתפשט תוך שניות ודקות. היא יכולה לגרום לנזק אדיר לרכוש. היא יכולה לגרום למוות. האש לא מבדילה בין אדם אחד לאחר, או בין מי שמעורב בסכסוך כלשהו - 'היעד' של מבצע העבירה - לבין צד שלישי חסר מזל אשר היה במקום הלא נכון בזמן הלא נכון ... לא בכדי הביטוי 'כאש בשדה קוצים' מצא מקומו בשפתנו - באש יש פוטנציאל להרס ולחורבן, והיא מתפשטת במהירות. מי שמבצע את עבירת ההצתה, למעשה לוקח בחשבון שמרגע השלכת הגפרור, הגחל, או הסיגר, משתנה נוסף נכנס לתמונה, עליו אין לו שליטה, ושהנזק הפוטנציאלי ממנו הוא רחב היקף - האש."

בהמשך פסק דינו ציין כב' השופט י' עמית, כי "הגיעה אפוא העת להעלות באופן משמעותי את רף הענישה בעבירות הצתה, כאשר העונש הוא המסר אל מול המסר העברייני האלים שבמעשה ההצתה". בהחמירו בעונש אשר הושת על המשיב דשם, הביא בית המשפט העליון בחשבון, בין היתר, כי "... העלאת רף הענישה בעבירות הצתה בנסיבות כגון דא או בעבירות הצתה שבבסיסן תופעת 'פרוטקשן' או כדרך לפתרון סכסוכים עסקיים 'צריכה להיעשות בהדרגתיות, תוך בחינה כפולה של רף הענישה הנוהג, הן ביחס לעבירות הקונקרטיות שבפניו, והן ביחס לעבירות אחרות בדיני העונשין' (השוו ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל, פ"ד סד(2) 666, 774 (2011))" (שם, בפסקה 18).

20. עוד ובנוגע לחומרת עבירת ההצתה ולעונש הראוי כי יושת על מבצעה, מצאתי להפנות לע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.5.2022) (להלן: "עניין הולר"):

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה הנובעת מפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בה לסביבה, לרכוש ולחיי אדם. אין לדעת כיצד תתפשט האש אשר 'דרכה לילך ולהזיק', ובמי תאחז ותפגע בדרך הילוכה הלא צפוי. גם במקרים בהם התכוון המצית לפגיעה אחת, אין בידיו של המשלח אש לשלוט בהשתוללותה, ואף שראשיתה ידועה - אחריתה מי יסורנה ... בהתאם, מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירת ההצתה היא להשית עונש מאסר בפועל על מבצעה, בייחוד במקרה בו קדמה למעשה ההצתה התארגנות ...".

ראו גם ע"פ 559/22 מדינת ישראל נ' יחיא, פסקה 16 (14.3.2022):

"לא אחת עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה ממשית ומרתיעה, בהדגישו את פוטנציאל הנזק המשמעותי הטמון בה ואת חוסר היכולת לשלוט בתוצאותיה."

21. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו **למדיניות הענישה הנוהגת**. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתתף ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מי אשר מבצע עבירת הצתה, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מהצדדים הפנה לשורת פסקי דין שיש בהם לדידו כדי לתמוך בעמדתו באשר למתחם העונש ההולם בעניינו.

22. אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לעניינו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים;

עניין פלוני - פלוני הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של הצתה והתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה, במסגרת האישום הראשון. באישום השני הוא הורשע בביצוע עבירת שיבוש מהלכי משפט. על פי הנטען, קשר פלוני קשר יחד עם שניים אחרים להצית כלי רכב הנמצאים באולם תצוגה. לשם כך, הצטיידו פלוני ושותפיו בפטיש גדול, באקדח או בחפץ הנחזה להיות אקדח, ובמיכל בנפח של 16 ליטר אותו מילאו בבנזין. פלוני ושותפיו הגיעו ברכב אל אולם התצוגה, ירדו מהרכב כשעל פניהם מסכות ועל ידיהם כפפות. אחד השותפים ניפץ את דלת הזכוכית של אולם התצוגה ופלוני נכנס אל האולם, שפך כמות גדולה של בנזין על שלושה רכבי יוקרה והצית את הבנזין שהתלקח במהירות. הדלקה גרמה לנזק לרכבים ולאולם התצוגה בסכום כולל של למעלה ממיליון שקלים חדשים. בית המשפט המחוזי קבע ביחס לאישום הראשון מתחם הנע בין 18 ל-34 חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני מתחם הנע בין 2 ל-6 חודשי מאסר, והשית על פלוני 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ערעורו של פלוני על הכרעת הדין נדחה, בעוד ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. בפסק הדין צוין, בין היתר, כי נסיבות האירוע חמורות במיוחד, באופן המצדיק את החמרת הענישה באופן משמעותי. עוד צוין, כי העונש שהושת על המערער אינו משקף את הנחישות שבה יש לפעול אל מול עבירת ההצתה, וכי הגיעה העת להעלות באופן משמעותי את רף הענישה בעבירות הצתה. בסופו של יום, על פלוני נגזרו 5 שנות מאסר בפועל.

ע"פ 4819/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.2022) - המשיב הורשע בביצוע עבירת הצתה. במסגרת גירוש המשיב ורעייתו, רכשה זו האחרונה את חלקו של המשיב בדירתם המשותפת אשר מצויה בקומה השביעית של בית משותף. המשיב נכנס אל הדירה בדרך לא דרך, נעל את הדירה, נכנס אל חדר השינה ושילח אש במיטת המתלוננת. האש התפשטה בדירה כולה והמשיב מנע כניסה של צוותי חירום, אשר לבסוף עלה בידיהם לפרוץ לתוך הדירה. חדר השינה נשרף כליל ונגרמו נזקי אש, חום ופיח בדירה כולה, וכן נזקי פיח לרכוש המשותף בסמוך לדירה. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב עונש של 25 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, והשית על המשיב 30 חודשי מאסר בפועל.

עניין הולר - המערער הורשע בעבירת הצתה בצוותא. לשם הצתת אופנוע שחנה בחניון תת קרקעי בבניין, המערער הסיע ברכבו אדם אחר, כשהם מצוידים בבקבוק ובו חומר דליק. סמוך לבניין, האחר ירד מהרכב

כשלידיו כפפות וקסדה לראשו. הוא נכנס אל החניון והצית את האופנוע. כששב לרכב נסעו האחר והמערער יחדיו מהמקום. הוסכם כי המדינה תעתור לעונש של 18 חודשי מאסר וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 15 ל-35 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 6418/21 **סלהוב נ' מדינת ישראל** (16.1.2022 ו- 17.2.2022) - המערער הורשע במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירת הצתה. על פי המתואר, המערער נסע לתחנת דלק, קנה מיכל ריק ומילא אותו בדלק. משם נסע לבית העסק של המתלונן, שפך את הדלק על רכב המתלונן, הצית את הרכב ונמלט. יוער, כי תנאי להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים היה הפקדת סך של 30,000 ₪ לטובת פיצוי למתלונן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל; החליט לחרוג לקולא מהמתחם משיקולי שיקום, והשית על המערער 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון, בין היתר לאחר שעמד לפניו תסקיר עדכני, הקל בעונש מאסרו של המערער משיקולי שיקום, כך שהעמידו על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד צו מבחן למשך שנה.

ע"פ 700/20 **אבו שקארה נ' מדינת ישראל** (21.7.2000) - פסיקה אליה הפנה הסנגור. המערער הורשע בביצוע עבירת הצתה. על פי המתואר, המערער הצית באישון ליל קיוסק, על ידי שפיכת בנזין על תריס המתכת של הקיוסק והצתתו באמצעות מצית. מעשה זה נעשה לאחר שהמערער הותקף בשטח הקיוסק. ההצתה לא גרמה לנזק רב לרכוש ולא סיכנה איש. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 98/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (11.6.2020) - המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע העבירות הבאות: הצתה (לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק), איומים והיזק לרכוש. בכל הנוגע להצתה, על פי המתואר, לאחר שעת חצות הליל, המערער הגיע למרכז לנפגעי סמים (ממנו הורחק והטיפול שקיבל שם הופסק). זאת, לאחר שהצטייד בחומר דליק. המערער שבר את שמשת אחד החלונות, שפך חומר דליק בתוך המבנה, שילח בו אש ונמלט. למבנה נגרמו נזקים כבדים, ולרבות סימני פיח בכל חלקי המבנה, נשרו חלקי הנמכת תקרה ונגרם נזק לציד שהיה שם. המבנה יצא מכלל שימוש. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער עונש מאסר בפועל בן 30 חודשים; הפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן 10 חודשים, וזאת לצד השתת מאסרים על תנאי. הערעור נדחה.

ע"פ 8347/19 **מיהרט נ' מדינת ישראל** (17.3.2020) - מיהרט וקיימוב הורשעו בביצוע עבירת הצתה. על פי המתואר, השניים החליטו להצית חנות בגדים, ולשם כך הצטיידו בבנזין. הם שפכו את הבנזין מתחת לתריס החנות והציתו אותו באמצעות מצת. האש אחזה במדרגות החנות ובהמשך התפשטה בכל מרחב החנות. האש גרמה נזק לרשת החשמל בחנות ושרפה את מדרגות החנות ואת תקרת העץ. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על כל אחד מהמערערים 28 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 6378/18 חג'ג' נ' מדינת ישראל (29.4.2019) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות הצתה והיזק בזדון. על פי המתואר, המערער הגיע לקומה שביעית בבניין ושפך חומר דליק על רצפה סמוך לדלת מחסן שבבעלות המתלונן. המחסן סמוך לדירת המתלונן, ובאותה העת שהו בדירה המתלונן, רעייתו ושני ילדיו. רעיית המתלונן התעוררה למשמע פיצוץ מחוץ לדירה וראתה פיו שחדר לדירה. כתוצאה מההצתה נגרם נזק לרכוש. לא נגרם נזק לגוף, אף כי ההצתה התרחשה בבניין מגורים ובסמיכות לארון גז. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל-52 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

ע"פ 3450/17 דמתי נ' מדינת ישראל (10.1.2018) - פסיקה אליה הפנתה המאשימה. המערער הורשע בביצוע שתי עבירות של הצתה. על פי המתואר, המערער נענה להצעת אדם אשר ביקש ממנו להצית את מכוניתו של פלוני תמורת תשלום כספי. המערער הגיע לפנות בוקר לחניון תת קרקעי כשהוא מצויד בבנזין ובגפרורים והצית מכונית השייכת לבת זוגו של פלוני. במועד אחר שב המערער אל אותו הבניין כשהוא נושא עמו חומר דליק וגפרורים; עלה אל הקומה הראשונה והצית את אחת הדלתות בקומה, בסוברו כי מדובר בדלת דירתו של פלוני, בעוד שדובר בדלת מחסן של אחד השכנים המתגורר צמוד למחסן ושהה אותה העת בביתו. בגין מעשים אלו נגרמו נזקים בשווי של עשרות אלפי שקלים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער 48 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי. כמו כן, הופעל עונש מאסר מותנה בן 20 חודשים, מחצית לריצוי במצטבר. הערעור נדחה.

ע"פ 4030/15 חאסקיה נ' מדינת ישראל (21.9.2016) - פסיקה אליה הפנה הסנגור. המערער הורשע בעבירת הצתה. על פי המתואר, בצהריי היום, משקיבל המערער זימון לבית משפט בשל כתב אישום נגד בנו בגין בניה בלתי חוקית, נסע המערער לבניין העירייה, אך לא הייתה קבלת קהל. הוא נסע אל תחנת דלק, מילא מיכל בחומר דליק וחזר אל העירייה. הוא הבחין בשני אנשים ששהו בבניין העירייה, וחרף זאת שבר את דלת הזכוכית בכניסה, שפך את החומר הדליק, הצית אותו, גרם לשריפה, ונמלט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון נתן ביטוי מה לנושא השיקום ולעברו הנקי של המערער, על ידי חריגה קלה מהמתחם, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 15 חודשים, בצירוף צו מבחן לשנה.

עד כאן סקירת הפסיקה.

23. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לעובדות כתב האישום המתוקן, המלמדות על הכנת מה טרם בוצע האירוע, שכן הנאשם הגיע אל המקום כשבאמתחתו מיכל עם נוזל דליק, וכן מצית. הנאשם יצר שובל של החומר הדליק מאזור חלון המשרד ועד לרחבת החנייה הסמוכה; הצית את השובל שיצר, ונמלט רגלית מן המקום רק לאחר שהבחין כי האש בערה. כפי שצוין לעיל, מעשים כגון דא תחילתם ידועה - הצתת אש, אך סופם אינו נתון לשליטת מבצע העבירה. הוא תלוי משתנים רבים. האש יכולה לתעתע; כיוון הרוח עלול להשתנות באחת, והאש יכולה להתפשט במהירות ולכלות עד היסוד את כל הנקרה בדרכה, יהא זה רכוש או חמור מכך יהא זה אדם בשר ודם.

אני ער לטענת הסנגור כי העבירה בוצעה מחמת רצון הנאשם "להרשים", אך אף אם כך הם פני הדברים, לא מצאתי במניע זה נסיבה שיהא בה להסיט את המתחם כלפי מטה באופן משמעותי. בצד זאת, קיימות נסיבות שיש בהן למתן את מתחם העונש ההולם. אחת מהן היא שעת ביצוע העבירה. ההצתה ארעה בשעה 03:40 או בסמוך לכך; שעה אשר בניין מועצה מקומית, בשים לב לאופי הפעילות המתבצעת בבניין זה, אינו מאוכלס על ידי אנשים, וודאי לא רבים. זאת הגם שתמיד קיים החשש שמא מאן דהוא יהא מצוי בבניין ותישקף לו סכנת חיים. כמו כן, ההצתה בוצעה על הקיר החיצוני של המבנה, חלון המשרד ורחבת החנייה. בכתב האישום המתוקן לא תואר כי בחנייה היו מצויים כלי רכב, והנאשם אף לא ניפץ חלונות, לא פרץ דלתות ולא שפך את הנוזל הדליק בתוכי המבנה. בנוסף, ואף כי הפוטנציאל לקרות נזק רב הוא, ובמיוחד לרכוש, אין להתעלם מן הנזק אשר ארע בפועל - סימני פיוח על קיר המשרד ועל רחבת החנייה הסמוכה. משבכתב האישום המתוקן לא פורש הנזק, אף לא בקירוב, ובשים לב לאופיו של הנזק, ניתן לומר בזירות המתחייבת כי הנזק אינו רב.

24. על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את עבירת ההצתה שביצע הנאשם נע בין **14 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

25. בעניינינו, לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערך המוגן שנפגע, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים ואינו מצדיק גם הוא סטייה מהמתחם.

אפנה עתה לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שזה עתה נקבע, ותוך התחשבות בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.

העונש המתאים לנאשם

26. משקל נכבד בהקשר זה, יש ליתן להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן; הודאה אשר באה טרם החל שלב הראיות, ואשר הביאה לחיסכון רב בזמן שיפוטי. בנוסף, בדיון שהתקיים לפניי, במסגרת שמיעת הטיעונים לעונש, הנאשם הודה כי שגה במעשיו. התרשמתי מכנותם של הדברים, הגם שלא נעלם הימני האמור בתסקיר.

נסיבה נוספת שיש בה לפעול לקולא, היא גילו הצעיר של הנאשם, אשר היה בן 19 שנים בעת ביצוע המעשה. עוד הבאתי בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם, כנטען על ידי הסנגור וכמפורט בתסקירים, וכן את העובדה כי לא נזקפו לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים. בנוסף, נתתי דעתי למעצר הבית הממושך בו שהה הנאשם במהלך ניהול ההליך. תחילה, היה הנאשם עצור משך מספר חודשים. אחר כך, ביום 14.10.2021 הוא שוחרר למעצר בית, ומיני אז הוא מצוי במעצר בית כשביום 19.1.2022

נפתחו חלונות התאווורות. ברי כי את ימי מעצר הבית, אין לנכות מעונש המאסר אשר יושת עליו. ואולם, ניתן להתחשב בנתון זה בעת גזירת הדין.

27. צבר שיקולים אלו לקולא, מטים את הכף אל עבר מיקום עונשו של הנאשם קרוב לתחתית מתחם העונש ההולם. דומני כי עונש מאסר בפועל בן חודשים רבים, לצד השתת ענישה משמעותית צופה פני עתיד ופיצוי למועצה המקומית, יביאו להרתעת הנאשם כמו גם להרתעם של עבריינים בפוטנציה, לבל יבצעו מעשים כגון דא. באופן זה יוגשם עיקרון ההלימה, וכולי תקווה כי הנאשם אשר גילו צעיר ירכז את מאמציו לאחר שחרורו מבית האסורים בטיפוח עתידו ומסלול חייו, וכי יבחר הוא לילך בדרך הישר ולא ישוב לסורו.

סוף דבר

28. על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- שישה עשר (16) חודשי מאסר בפועל.

מעונש מאסר זה ינוכו ימי המעצר, מיום 12.7.2021 ועד ליום 14.10.2021.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון ביום 19.12.2022, עד השעה 10:00, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים 074-7831077, 074-7831078. וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הצידוד הראשוני שניתן להביא עמו בעת ההתייצבות.

תנאי חלופת המעצר בהם נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי העונש.

- עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת הצתה.

- פיצוי למועצה המקומית בסך של 1,500 ₪, אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.

אשר לאופן תשלום סכום הפיצוי שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות

והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ג, 05 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.